

ת"פ 50030/02/23 - מדינת ישראל נגד מפעלי אירינה לבצק ממולא בע"מ, אנדרי גרשמן

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

ת"פ 50030-02-23 מדינת ישראל נ' מפעלי אירינה
לבצק ממולא בע"מ ואח'

לפני
בעניין: כבוד הנשיא צבי פרנקל
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ישראל שניידרמן

נגד

הנאשמים

1. מפעלי אירינה לבצק ממולא בע"מ
2. אנדרי גרשמן
על ידי ב"כ עו"ד יגאל יופה

גזר דין

1. ביום 12.7.2023 הרשעתי את הנאשמים בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום. הרשעתי את הנאשמת בהעסקה שלא כדין - עבירה לפי סעיף 2(א)(1) לחוק עובדים זרים תשנ"א - 1991 ובעבירה של העסקה ללא היתר - עבירה לפי סעיף 2(א)(2) + סעיף 1 לחוק עובדים זרים, תשנ"א 1991 וכן עבירה של העסקה ללא ביטוח רפואי - עבירה לפי סעיף 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים תשנ"א - 1991. כמפורט בכתב האישום. הרשעתי את הנאשם בעבירה של אחריות נושא משרה - עבירה לפי סעיף 5 + 2(א)(1), 2(א)(ב)(3) לחוק עובדים זרים תשנ"א - 1991.

2. על פי כתב האישום הנאשמת היא בעלים או מחזיקה של מפעל יצור באשדוד ובמועד הרלוונטי לכתב האישום הנאשם בעלים ומנהל של הנאשמת וביום 24.4.2022 בביקורת שערכו מפקחי המאשימה נמצאה עובדת שהועסקה באתר בעבודות יצור וניקיון מבלי שהממונה או עובד משרד הפנים התיר בכתב את העסקה אצל הנאשמת. הנאשמת העסיקה את העובדת 4 חודשים לכל הפחות ועד למועד הביקורת. העובדת לא הייתה בזמן הרלוונטי לכתב האישום אזרחית ישראל או תושבת והנאשמת קיבלה אותה לעבודה והעסיקה אותה מבלי שהייתה רשאית לעבוד בישראל.

3. לאחר הכרעת הדין ביקש הסניגור להפנות את הנאשם לשירות המבחן, לטענתו מדובר באיש עסקים שנדרש להציג רישום פלילי בהתקשרויות עסקיות שונות ולגורמים שונים בחו"ל. ב"כ המאשימה התנגד. למרות זאת הפנית את עניינו של הנאשם לבחינת שירות המבחן לאור טענת הסניגור בקשר לפגיעה ממשית אפשרית כתוצאה מהרשעה.

4. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם עונש בדמות צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 120 שעות ולאור היעדר עבר פלילי בעניינו והתרשמות קצין המבחן כי התנהלותו של הנאשם באירוע הנידון, אינה מאפיינת את דפוסי התנהגותו וכי מדובר בבחור צעיר ששואף להמשיך פיתוח וניהול עסקיו וכדי לא לצמצם אפשרויות תעסוקתיות ומקצועיות עבורו עוד יותר, המליצה קצינת המבחן שלא להרשיעו.

5. ביום 11.2.2024 הצדדים טענו לעונש וביקשו במשותף להשית על הנאשמת קנס בשיעור של 20,000 ₪ ואם לא אבטל את הרשעתו של הנאשם ביקשו הצדדים במשותף לגזור על הנאשם קנס בשיעור של 8,000 ₪ והתחייבות של הנאשמים להימנע מביצוע עבירות.

6. הסניגור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן וביקש במעמד הדיון להמציא מסמכים נוספים שלטענתו יש בהם כדי ללמד על נזק קונקרטי ועל אישיותו של הנאשם. לטענתו, הנאשם מנהל של מספר חברות והרשעתו בעבירה נשוא כתב האישום לא תאפשר לאותן חברות להעסיק עובדים זרים. ב"כ המאשימה התנגד וטען שהנאשם לא עומד בתנאים שנקבעו בהלכת כתב ולכן ביקש להרשיעו.

7. לאחר הדיון הסניגור צירף אישור לימודים מהמרכז האקדמי למשפט ולעסקים ממנו עולה שהנאשם למד במרכז האקדמי למשפט ולעסקים בין השנים 2009 עד 2013 וצירף אישור על שירות מילואים מהתקופה האחרונה של הנאשם ואישור על שירות צבאי בין השנים 2006 ו-2009 ומכתב משרד הכלכלה לנאשמת מיום 11.12.2023 ממנו עולה שהנאשמת ביקשה להעסיק עובדים זרים בענף התעשייה ומשרד הכלכלה המליץ לרשות האוכלוסין להקצות את העובדים הזרים אך כדי לקבל את ההיתר יש להגיש בקשה מקוונת.

ב"כ המאשימה השיב שאין במסמכים אלה כדי לבטל את ההרשעה, אין בעובדה שהנאשם סיים לימודי משפטים לפני עשור והותרת ההרשעה כדי לפגוע באפשרות שלו להירשם כמתמחה בלשכה ואין במכתב של משרד הכלכלה כדי להצביע על נזק קונקרטי לנאשם, מדובר במכתב שהופנה לנאשמת שביקשה להגדיל את מכסת העובדים הזרים אצלה.

דין והכרעה

8. הכלל הוא שמי שהובא לדיון ונמצא אשם יורשע בעבירות שיוחסו לו (ע"פ 2153/96 **מדינת ישראל נ' שמש** פ"ד נ"ד (3) 682 (1996)). הפסיקה קבעה שביטול הרשעה או הימנעות מהרשעה של נאשם שביצע את העבירה יהווה חריג, חריג שיופעל במשורה ובמקרים חריגים בלבד. הפסיקה קבעה שני תנאים שמצטברים שבהתקיימותם ניתן יהיה לשקול ביטול או הימנעות מהרשעה: כאשר הרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם וכאשר סוג העבירה מאפשר לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3), 341-342, 337). תסקיר המבחן לא קבע שהרשעת הנאשם תפגע פגיעה חמורה בשיקומו אלא קצינת המבחן כתבה שהיא ממליצה שלא להרשיע: "**לאור היעדר עבר פלילי בעניינו והתרשמותנו כי התנהגותו של אנדריי באירוע הנידון, איננה מאפיינת את דפוסי התנהגותו וכי מדובר בבחור צעיר ששואף להמשיך פיתוח וניהול עסקיו ועל מנת שלא לצמצם אפשרויות תעסוקתיות ומקצועיות עבורו עוד יותר,**

נמליץ כי כב' בית המשפט ישקול שלא להרשיעו בדין".

9. הטענה המרכזית שטען הנאשם היא שהרשעה יכולה לפגוע בעיסוקו כנושא משרה בנאשמת שביקשה היתר לקבל עוד עובדים זרים וכן הרשעה יכולה לפגוע באפשרות שלו להתמחות במשפטים.
10. כעולה מכתב האישום בו הודה הנאשם, מדובר בהעסקת עובדת ללא היתר וללא ביטוח רפואי לפחות ארבעה חודשים. שירות המבחן מסייע בידו של בית הדין לאסוף מידע על הנאשם והוא מהווה כלי עזר לבית הדין (בש"פ 267/11 **מדינת ישראל נ' ברמוחה**, נבו 13.1.2011). שירות המבחן לא הצביע על נזק קונקרטי שייגרם לנאשם, אלא קצינת המבחן כתבה שכדי לא לצמצם אפשרויות תעסוקתיות ומקצועיות עבור הנאשם ממליצה שלא להרשיעו.
- הנאשם לא הצביע על נסיבות יוצאות דופן המצדיקות ביטול ההרשעה. בית הדין הארצי לעבודה קבע בשורה ארוכה של פסקי דין שבמרבית המקרים מבצעי עבירות לפי חוק עובדים זרים הם אנשים נורמטיביים ובכל זאת ביטול הרשעה יחטיא את מטרת החקיקה, יפגע בהרתעה ותוצאתו אי שיוון בענישה (ע"פ (ארצי) 33112-09-15 **מדינת ישראל - זלקינד** נבו 5.7.2017). פסקי הדין אליהם הפנה הסניגור אינם עוסקים בחוק עובדים זרים. הפסיקה בקשר לחוק עובדים זרים של בית הדין הארצי לעבודה היא שיש להרשיע, ורק בנסיבות חריגות שאינן מתקיימות בענייננו, ניתן לבטל את ההרשעה ראו ע"פ (ארצי) 57160-01-14 **מדינת ישראל - חדות הורים בע"מ** (נבו 8.2.2014).
11. לאחר שבחנתי את הבקשה הגעתי אפוא למסקנה שאין מקום לבטל את הרשעת הנאשם.
12. הנאשם אינו עומד בתנאים שנקבעו בהלכת תמר כתב. על פי ההלכה כדי להימנע מהרשעה צריכים להתקיים שני תנאים מצטברים, הראשון שההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושמדובר בעבירה שניתן לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. הנאשם לא הוכיח שהימנעות מהרשעה תפגע בו פגיעה חמורה, מעבר לפגיעה הכללית שיש לכל הרשעה בכל נאשם. הנאשם לא הוכיח חשש ממשי וקונקרטי לפגיעה בשיקומו או בפרנסתו. הנאשם אמנם העלה טענה לגבי התמחות במשפטים אך באסמכתה שהציג עולה שהוא למד במרכז האקדמי למשפט ולעסקים בשנת 2009 עד 2013 אך לא נכתב שהוא סיים את לימודיו, מה גם שחוק לשכת עורכי הדין לא קובע שהרשעה תמנע התמחות אלא נקבע בסעיף 27 לחוק שהלשכה רשאית שלא לרשום מתמחה אם נתגלו עובדות שלאורן היא סבורה שהמועמד אינו ראוי לשמש עורך דין. המכתב ממשרד הכלכלה אינו מלמד על נזק קונקרטי שיכול להיגרם לנאשם. מדובר במכתב שנשלח לנאשמת כתשובה לבקשתה להעסקת עובדים זרים נוספים.
13. אשר על כן אני מתיר את ההרשעה של הנאשם מיום 12.7.2023 על כנה.
14. הצדדים הציגו הסדר ולפיו ביקשו לגזור על הנאשמת קנס בשיעור של 20,000 ₪ ועל הנאשם קנס בשיעור של 8,000 ₪. מדובר בהסדר סביר בהתחשב בכך שמדובר בעובדת אחת ולתקופה של 4 חודשים ולכן החלטתי לאמץ

את ההסדר אף על פי שמדובר ברף הנמוך של רמת הענישה אך מתקיימות הנסיבות לפסוק כך מאחר שלנאשמים אין עבר פלילי, הנאשמים הודו בהזדמנות הראשונה וחסכו זמן שיפוטי.

אני גוזר על הנאשמת קנס בשיעור של 20,000 ₪ ועל הנאשם קנס בשיעור של 8,000 ₪ וכן התחייבות להימנע מביצוע העבירה. הנאשם התחייב בשמו ובשם הנאשמת ביום 11.2.2024 להימנע מביצוע העבירה בה הורשעו אחרת יחויבו בקנס המקסימלי. אף על פי שהנאשמים לא טענו לעניין מצבם הכלכלי, מאחר שהנאשם מתגורר באשקלון ומפעל הנאשמת הוא באשדוד, לאור המלחמה אני מאפשר לנאשמים לשלם את הקנס עד ליום 1.1.2025.

15. זכות ערעור כדין.

16. לבקשת הצדדים גזר הדין יישלח באמצעות נט המשפט.

17. הנאשמים מופנים להוראות הכלליות הבאות:

א. החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, לפי המועד שקבעתי 1.1.2025.

ב. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ג. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

ניתן היום, כ"ג אדר א' תשפ"ד, 03 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.